

Societatea Politehnică din România a fost întemeiată la 6/18 decembrie 1881 sub președinția colonel inginer, Ștefan Fălcoianu director general la Căile Ferate Române, cu studii la Paris de inginerie și absolvent al Școlii de Stat Major. Fondarea societății se decisese la 18/30 octombrie 1881 cu ocazia inaugurării primei căi ferate Buzău-Mărășești proiectată și realizată de ingineri români. Primul președinte desemnat a fost inginerul inspector general Dimitrie Frunză fostul director al primei căi ferate române. La 25 ianuarie 1882 Societatea Politehnică este recunoscută de utilitate publică, iar prin legea promulgată la 9 martie 1883 declarată persoană juridică.

La înființare societatea avea 52 de membri între care prof. Spiru Haret, Miltiade Tzony, coloneii J. Lahovary, Nicolae Dabija, apoi la începutul anului 1885 înregistrați 135 de membri, iar în 1893, când Anghel Saligny devenise președinte erau 400 de membri, apoi la sfârșitul anilor 1930 erau 720 membri, iar în 1940 peste 1.000. Printre personalitățile care au prezidat și au activat în Societatea Politehnica se numără: Nicolae Dabija, Ștefan Fălcoianu, Dimitrie Frunză Olănescu, I. G. Cantacuzino, Spiridon Yorceanu, Gheorghe I. Duca, Scarlat Varnav, Alexandru Gorcucu, Anghel Saligny, Elie Radu, M. I. Romniceanu, Alexandru Cuțescu, Dimitrie Sturdza, Grigore Cazimir, Teodor Dragu, Niculae P. Ștefănescu, Ion I. C. Brătianu, Vintilă Brătianu, Spiru Haret, Alex Orascu, Constantin Istrati, Gheorghe Țițeica, Ion Ionescu, P. Zane, Traian Lalescu, Aurel Vlaicu, Gheorghe Assan.

Amintind că misiunea regelui Carol I fusese de a face din regatul României o țară modernă, dezvoltată în rândul celor europene, continuând măsurile organizatorice inițiate de Alexandru Ioan Cuza și contând pe sprijinul eficient al prim ministrului Ion I. C. Brătianu, a cărui pricepere organizatorică și implicare trup și suflet au condus la rezultate remarcabile, rolul inginerilor profesioniști a fost esențial, pe măsura proiectelor angajate.

Societatea Politehnică dezvoltându-se s-a pus problema ridicării unui sediu destinat adunărilor generale, problemelor administrative, organizării ceremoniilor profesionale, dar și a reprezentărilor diplomatice, primele adunări generale desfășurându-se prin bunăvoința altor asociații cu sedii proprii, precum la Direcția Generală a Căilor Ferate folosind Sala de așteptare sau la Școala Națională de Poduri și Șosele unde director era I. G. Duca în 1882 localul fiind actualul Conservator de Muzică. Construirea unui Palat al Societății Politehnice era o necesitate, iar demersurile inițiate în acest sens cu etapele parcurse sunt riguros consemnate și aduse la cunoștință cu detalii și ordine

de administrare financiară demne de deplină admirație.

Obținerea unui loc de construire a fost o problemă atât din cauza limitei de fonduri de care se dispunea, fiind necesare completarea cu împrumuturi de la bănci, dar toate aceste discuții și concluziile adoptate în mod democratic, de Comisia permanent desemnată, au fost consemnate în procese verbale, prin curieri comunicate tuturor membrilor din întreaga țară. Articolul Președintelui în exercițiu Prof. Mihai Mihăiță apărut în publicația "Univers Ingineresc" alături de alte articole despre istoria realizărilor în diverse specialități tehnice, precum și rezultate, activități curente, aniversări și comemorări sunt de natură a informa membrii societății și a întreține sentimentul de onorabilitate ca apartenență la un organism profesional de elită. Interesantă mi s-a părut rigoarea de a evalua permanent raportul între posibilitățile materiale de care dispuneau și amploarea construcției în proiectul realizat de arhitectul Petre Antonescu recunoscut de înaltă notorietate fiind necesar ca administrarea să fie posibilă prin închirierea unor spații din imobil, care să asigure continuu venituri de întreținere, ca magazine (păstrată și azi), precum și cedarea unor etaje altor asociații profesionale tehnice, precum au fost cedate etaje Uniunii Industriașilor Metalurgi Industriali și Minerii, Petroșani și Lupeni. Creditul industrial a făcut o donație consistentă, precum și alte donații substanțiale din partea membrilor.

Președintele C. Olănescu a dat toate informațiile în adunările generale, astfel ca toate demersurile întreprinse de Comisia permanentă să fie cunoscute și aprobate de toți membrii societății, precum și detaliile privind lucrările de dotare și finisare interioare, urmărite de Petre Antonescu, menționând, că lustrele și oglinzile din Sala de Festivități au fost procurate din Venetia, mobilierul și corpurile de bibliotecă, covoare, corpuri de încălzit prin licitații corect monitorizate și înscrise în procese verbale, conservate pentru verificări și justificări, în caz de solicitare.

Palatul societății inginerilor, acum AGIR (Asociația Generală a Inginerilor din România) asemeni altor edificii de utilitate publică proiectate de arhitectul Petre Antonescu este impresionant, reprezentativ pentru importanța proiectanților și constructorilor industriali, recunoscuți și apreciați nu doar în țară ci și pe șantiere internaționale.

Inaugurarea s-a efectuat în anul 1928 în prezența regentei reprezentată de Prințul Nicolae, Sanctitatea Sa Patriarhul Miron Cristea, a înaltului Regent Președinte al Curții de Casație și Justiție Gheorghe Buzdugan, I. C. Brătianu Prim Ministru, ministru de Finanțe C. Angheliescu, ministru al Instrucțiunii Publice, C. Dimitriu, ministrul Comunicațiilor, I. Lapedatu, ministrul Artelor, L. Mrazec, ministrul Industriei și Comerțului, I. Nistor și alte personalități ale timpului interesați de noul edificiu de pe Calea Victoriei. Nu peste mult timp se va sărbători Centenarul acestui sediu al Asociațiilor de Ingineri din România, iar în curs de execuție se fac lucrări de mentenanță, dar este un prilej de a aminti contribuțiile acestui segment de profesioniști și rezultatele lor remarcabile.

Dr. Clementina Timuș